

A i B

Actio in Basilica

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever
25. 10. 2015 — 07. 11. 2015

SLOVO NA ÚVOD

Pomaličky sa končí liturgický rok, vďaka ktorému máme možnosť stále nanovo prežívať udalosti z Ježišovho života. Kristove prisľúbenia však hovoria o tom, že to nie je iba Kristov život, ale že to má byť život každého veriaceho, ktorý si vyberie Spasiteľa za svojho Pána. V poslednej časti liturgického roka si každoročne spomíname na našich zosnulých. Hovoríme o dušičkách, dušičkových omšiach, o dušičkovej oktáve. V srdciach mnohých sa vynárajú spomienky, jatria staré rany, vracajú sa chvíle smútku. A pritom to tak vôbec nemá byť. Istotou týchto dní je prehĺbenie nádeje a pripomenutie si ľudského života, ktorý v Kristovi a s Kristom nikdy nekončí.

Keď si otvoríme kalendár, a je to jedno, či to bude kalendár katolícky alebo svetský, nájdeme tam napísané: „Sviatok všetkých svätých“. Rovnako aj dni, ktoré po tomto sviatku nasledujú, tie dni, počas ktorých sa mnohí prirodievajú do čiernej farby smútku, sa v tradícii kresťanstva odnepamäti volajú oktávou všetkých svätých. Svätosť žijúcich, a nie mŕtvych, je tu stredobodom.

Raz som počúval prednášku istého protestantského pastora. V druhej časti prednášky prišiel rad na otázky z publika. Jeden mladší pán sa s nemalou dávkou irónie v hlase spýtal, ako je to s tými svätými, ktorým sa klaňajú katolíci. Odpoveď pastora ma zaujala a ešte dlho som nad ňou premýšľal. Vo svojej odpovedi upozornil, že nejde o nijaké klaňanie sa či prehnané uctievanie, ale skôr je to o úzkom prepojení živých ľudí, z ktorých časť

ešte putuje na pozemskej púti a časť sa už v plnosti raduje z Božej blízkosti. Hovoril: „Keď mám nejaký problém ja alebo ty, a neviem si s ním poradiť, najlepšie, čo môžeme spraviť, je poprosiť o modlitbu príhovoru svojich priateľov, bratov a sestry zo svojej cirkevnej obce. Katolíci robia to isté, prosia o modlitbu príhovoru svojich priateľov, len ich nehľadajú iba medzi tými, ktorých každodenne stretávajú na uliciach ľudských miest.“

Mnohokrát to skutočne tak robíme. Prosíme o modlitbu svojich obľúbených svätých: svätého Františka, Pia, Jána Pavla II. ... Možno sme nad tým ešte tak nepremýšľali a necháme sa do budúcnosti osloviť nejakým svätým z najbližších dní, napríklad sv. Malachiášom, Imrichom či Leonardom.

Som vďačný spomínanému pastorovi za jeho slová, lebo mi nanovo pripomenuli to, že vo svätých mám skutočných priateľov. Moja radosť je však ešte väčšia, lebo okrem tých „kalendárových“ svätých mám medzi žijúcimi pri Pánovi aj množstvo iných. Príbuzných, známych, priateľov, svoju neterku či synovca, ktorú alebo ktorého si Pán vzal k sebe prv než sa nadýchol vzduchu tohto sveta... Jednoduché osoby, ktoré som pred pár mesiacmi či rokmi nazýval svojimi priateľmi a v Bohu sa na tom nič nezmenilo. Dnes aj ich s veľkou nádejou prosím o modlitbu. Veď rodiny a priateľstvá rozdeľujú sváry, hnevy, nepriateľstvá..., nikdy nie Boh. Ani vtedy, keď príde s tým, pre nás mnohokrát ťažko prijateľným, pozvaním do večnosti.

O. Ondrej Kentoš OSPPE

ĎAKUJME

Ďakujem Otcovi, Synovi i Duchu Svätému za svätých. Ďakujem za sv. Teréziu z Lisieux. Ďakujem za tú krásu, hlbokú, prostú a čistú, ktorá sa vnej ukázala Cirkvi a svetu. Keď sv. Ján Pavol II. v roku 1980 vyslovil tieto slová, vedel, kto jej otvoril cestu k dokonalosti, vedel o kresťanskej zrelosti v živote jej rodičov...

V nedeľu **18. októbra 2015** po prvýkrát v dejinách Cirkvi bol svätorečený manželský pár – Ľudovít (Louis) Martin a Azélia Mária (Zélia) Guérinová, rodičia svätej Terézie od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre (sv. Terézie z Lisieux).

Ľudovít Martin (22. 8. 1823 – 29. 7. 1894) a Zélia Guérinová (23. 12. 1831 – 28. 8. 1877) žili v 19. storočí vo Francúzsku. Boli rodičmi deviatich detí, z ktorých dve dievčatká a dvaja chlapci zomreli v útlom detskom veku a päť dcér zasvätilo svoj život Bohu v rehoľnom povolání. Najmladšia z nich bola Mária Fran-

tiška Terézia, karmelitánka, rehoľným menom sestra Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre, čiže sv. Terézia z Lisieux (alebo ako ju voláme jednoduchšie, osobnejšie, priam intímne – svätá Terezka Ježiškova), ktorú 19. októbra 1997 vyhlásil svätý pápež Ján Pavol II. za učiteľku Cirkvi.

Jej rodičia boli 26. marca 1994 vyhlásení za "ctihodných" a 19. októbra 2008 blahorečenie vykonal pápež Benedikt XVI. Ich príhovor je pripisovaný zázrak uzdravenia dieťaťa menom Carmen.

My sa v pokore duchovne môžeme už teraz pripravovať na uctenie relikvií ich svätej dcéry na Slovensku v januári budúceho roku. Viac o tom sa dočítame v 2. čísle časopisu Listy z Karmelu. Radi dodávame, že kanonizácia manželov sa uskutočnila v čase, keď v Ríme práve prebieha veľká **Biskupská synoda o rodine**, v čom mnohí vidia symboliku.

Veronika a Juliana

BLAHOŽELANIE

Život je krásny v každom veku; je ako pieseň stále živá a je to pieseň o človeku, ktorá sa v ľudskom srdci skrýva.

Dňa 3. novembra sa Mons. Bernard Bober, arcibiskup metropolitnej Košickej arcidiecézy, dožíva **65 rokov**. Pri tejto príležitosti mu v modlitbách vyprosujeme Božiu pomoc, dary Ducha Svätého, trpezlivosť, zdravie, Božie požehnanie a zverujúc ho pod ochranu našej Vranovskej Matky pripájame ešte prosbu, aby jeho kňazstvo bolo stále cestou lásky a služby.

S úctou vranovskí farníci

SPOMIENKA

Pamätajte v modlitbách aj na J. Em. Jána Chryzostoma kardinála Korca, ktorý pred 65 rokmi – 1. októbra 1950 tajne prijal kňazské svätenie.

Slovo na zamyslenie

Pre kresťana neexistujú cudzí ľudia. Náš blížny je vždy ten, koho máme pred sebou v tomto okamihu a kto nás väčšmi potrebuje, nehľadiac na to, či je sympatický viac alebo menej, či je toho "morálne hodný", alebo nie.

Sv. Terézia Benedikta od Kríža

Medailónik svätých

Svätý Leonard z Noblatu, pustovník

Svätý Leonard sa narodil koncom 5. storočia vo Francúzku. Pochádzal zo vznešeného rodu. Rodičia z neho chceli mať udatného vojaka. Ako mladík slúžil v čestnej stráži Chlodovika I., prvého kresťanského kráľa Frankov.

Kráľ Chlodovik mal za manželku zbožnú sv. Klotildu, dcéru kresťanského burgundského kráľa. Pod jej vplyvom kráľ Chlodovik na Vianoce r. 496 prijal krst v meste Remeš z rúk biskupa sv. Remigia. Spolu s ním bol pokrstný aj Leonard, ktorému bol kráľ krstným otcom. Leonard sa horlivo vydal na cestu kresťanskej dokonalosti po boku biskupa Remigia, ktorý ho napokon vysvätil za diakona a neskôr za kňaza.

Leonard rozdal svoj majetok chudobným a stal sa horlivým kňazom. Neskôr zatúžil po samote a uchýlil sa do kláštora. V roku 500, keď zomrel opát kláštora sv. Maxim, ktorý bol jeho vzorom, sv. Leonard opustil kláštor a utiahol sa do lesnej samoty pri meste Limoges. Leonard začal hlásať Božie slovo okolitému ľudu a pod jeho vplyvom sa veľa hriešnikov obrátilo k Bohu.

Sv. Leonard bol celý život pokorným

Božím služobníkom. Dožil sa vysokého veku. Zomrel 6. novembra 559. Pochovali ho v kláštore Noblat, ktorý dal postaviť. Kostol nad jeho hrobom má najmohutnejšiu vežu vo Francúzsku. Mnohí pútnici k sv. Jakobovi do Santiaga de Compostella sa zastavovali práve pri jeho hrobe. Zastavili sa tu i mnohí králi, napr. Karol VII., Pipin Krátky a iní.

Na príhovor sv. Leonarda sa stalo veľa zázrakov za jeho života i po smrti. Svedkami rozšírenej úcty sv. Leonarda je vyše 600 kostolov a kaplniek v Európe a mnohé miestne názvy.

In: Ondruš, R.: Blízki Bohu i ľuďom

Lubica S.

Jaroslav Gál

Jesenné requiem

Kalendár chladom stráca listy,
jeseň sa vkráda do duší.
Kde zložíš telo ubolené,
to ešte nikto netuší.

Tak vkročiac tíško medzi hroby,
preberúc všetko odznovu,
videl som tváre blízke, známe
a počul pieseň otcovu.

Znela mi v ušiach nástojčivo
tá melódia trúchlivá.
Svietili biele chryzantémy,
známa tvár sa viac nedíva,

čo hrdo zvládli jeho ruky
a mnohokrát bez peňazí.
Dnes leží potme – nepohnuto
a už ho viacej neťaží,

že prišiel pozde na večeru
a stratil význam večný plán.
Do kahančeka vkladám sviečku
a do rúk zase svoju tvár.

No tuja, buxus stoja nemo,
keď do úst beriem spomienky.
Prach si a na prach..., potvrdené.

Život dočasný a dom večný

Život kresťana je putovaním do domu Otca.
"Ved' vieme, že /.../ máme od Boha príbytok
nie rukou zhotovený, ale večný dom v ne-
bi" (2 Kor 5, 1).

Ježišu Kriste,
pútniku, ktorý si sa odobral k Otcovi
cestou, ktorou aj my smerujeme...
Poučil si nás, že náš život
to "tu a teraz" našej existencie,
to nie je nič iné,
než putovanie do domu Otca.
My sa však občas správame tak, akoby
tento život bol jediným.
Ale to predsa vôbec nie je tak!
Je to iba etapa...
Ale to neznamená,
že máme nariekať nad svojím osudom.
Vážim si môj svet.
Vážim si prírodu, dielo tvojho Otca.
Vážim si moju dušu a moje telo.
Vážim si všetky prežité roky,
vyplnené radosťou aj smútkom.

Uvedomujem si, kým si ty a čo nám obetuješ.
Pravda, som iba úbožiak, ktorý si uvedomuje,
že naša existencia je iba dočasným táborením,
pod stamni, stále na ceste.
To všetko, čo teraz je, zajtra už nebude
alebo všetko bude úplne iné,
bude mať novú tvár, nový tvar...

Zomrieme ako ty.
Ale ty si vstal zmŕtvych,
aby si nám očistil cestu,
aby si nám ukázal správny smer.
Ty si sa vrátil do života, vrátil si sa k svojmu
Otcovi,
a my – vraciame sa k našej pradávnej túžbe:
nechceme zomierať!

Tvoja najsvätejšia Matka je účastná toho istého
údelu.
Jej telo, tak ako tvoje, nepodľahlo rozkladu.

Mária Nanebovzatá má účasť na tvojej sláve,
je po tvojom boku a modlí sa za nás.
Nepozerala na náš život
ako na divadelné predstavenie z vysokej lôže,
ale je účastníčkou deja.
Delí sa s nami o naše smútky aj radosti.
Keď sa vrátiš v sláve ako milosrdný sudca,
vtedy tvoja matka, ktorú nazývame
Orodovníčka, Prostredníčka, Pomocníčka naša,
bude stáť pri tvojom boku
ako v Káne Galilejskej, aby ti povedala,
kým sme a čo potrebujeme.
Na jej orodovanie sa tvoje milosrdenstvo
naplno rozžiari.
Dnes žijeme v očakávaní toho, čo má prísť;
v tele, ktoré sme dostali od Otca,
ešte nevidíme náš horizont,
ale plní nádeje a viery
kráčame smerom k tvojmu kráľovstvu.

In: Hector Muñoz: 36 modlitieb s Máriou
Preklad J. Melková

Z LISTOV NAŠICH PÚTNIČIEK

Bola som vo Svätej zemi

Navštíviť Svätú zem – zem, po ktorej chodil náš Spasiteľ, bolo mojou túžbou stále. Viem, že naše dobré túžby a prosby náš Pán nám splní. Len treba prosiť s vierou. Aj táto púť bola pre mňa darom od neho, milosťou, za ktorú mu hlboko ďakujem.

To, čo sme videli a zažili, nedá sa ničím nahradiť. Boli sme na miestach, kde sme takrečeno „prežili“ zvestovanie Pána i návštevu Panny Márie u Alžbety. „Zažili“ sme Vianoce v Betleheme... Boli sme „účastní“ Pánovej krížovej cesty i jeho umučenia, pred očami sme mali všetko, čo prežil náš Pán; „mali sme“ aj Veľkú noc.

V Jeruzaleme sme strávili krásne chvíle pri Múre nárekov. V čase nášho pobytu tam bol pokoj. Výnimočný zážitok sme mali pri obnovení manželských sľubov a pri obnove krstu v rieke Jordán. Dobrý Boh nás obdaroval horúcim počasím, zážitkom kúpania v Mŕtvom

aj Stredozemnom mori a plavbou loďou po Genezaretskom jazere. Tá mala osobitné čaro, keď na lodnom stožiarí zaviala naša štátna vlajka za spevu našej hymny. Veselo bolo aj pri židovských pesničkách.

No a krásna rozkvitnutých kvetov, plantáže olivovníkov, banánovníkov a figovníkov, to sa nevidí hocikde!

K úplnému šťastiu prispeli naši ôsmi kňazi, ktorí nám každý deň slúžili svätú omšu. Naši sprievodcovia – kňazi Rastislav a Peter pridali k tomu vždy veľký „výkričník“, čo je dôležité v živote kresťana: Eucharistia, čítanie Svätého písma a hlavne láska – k Bohu a k ľuďom. A zvlášť medziľudské vzťahy...

Za toto všetko máme v našich srdciach veľké poďakovanie hlavne Pánu Bohu a našej nebeskej Matke, ktorá držala nad nami svoju ochrannú ruku. Pane, ďakujeme ti za dary, ktoré sme počas tejto púte od teba dostali, a za ľudí, ktorí nás sprevádzali.

Marta Tabaková

Zmenila ma púť?

Nebudem písať o tom, čo sme vo Svätej zemi videli, zažili, čoho sme sa dotkli či odfotili, ale čo som počula. Počula som ohlasovanie Božieho slova z úst nášho sprievodcu.

Nenapíšem nič. Lebo ja chcem hlásať radostnú zvesť, teda Evanjelium, prostredníctvom svojho hlasu, ústami, cez moje gestá a povedať vám pravdu, že Boh nás všetkých nekonečne miluje. On to s nami má už dávno vyriešené. On od nás nič nepotrebuje. On len chce, aby sme si to všetko vyriešili medzi sebou navzájom. Zabudnúť na zlé, odpustiť a milovať každého človeka s radosťou v srdci

a s úsmevom na tvári. Kresťanstvo nie je náboženstvo, je to spôsob života. Kresťan nie je ten, kto je pokrstený, ale ten, kto nasleduje Ježiša Krista, kto žije ako Kristus.

Prajem si, aby sme boli úprimní, radostní kresťania, ktorí sú šťastní, že žijú pre druhých. Prajem si, aby keď príde do nášho farského spoločenstva neveriaci človek, mohol o nás povedať: Toto je život, toto je spoločenstvo lásky, TOTO JE EUCHARISTIA, tu chcem zostať, tu chcem patriť.

Ak chcete vedieť viac, príďte za mnou...

Sestra v Kristovi Anna M.

OZNAM

„V predvečer“ vyhlásenia Roku Božieho milosrdenstva, ktorý začne v decembri 2015, organizuje naša farnosť v dňoch **30. a 31. októbra 2015 autobusovú farskú púť do Krakova do sanktuária Božieho milosrdenstva**. Výnimočnosť tejto púte spočíva v tom, že tam prevezmeme a prinesieme do našej baziliky vo Vranove relikviu sv. sestry Faustíny Kowalskej. Vďaka tejto svätici bola vo svete rozšírená úcta k Božiemu milosrdenstvu, okrem iného aj nám známa pobožnosť Korunka k Božiemu milosrdenstvu.

Na túto mimoriadnu udalosť **prinesenia relikvie** ste všetci srdečne pozvaní!

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA NOVEMBER

Všeobecný: Aby sme sa dokázali otvoriť osobnému stretnutiu a dialógu so všetkými, aj s tými, ktorí majú iné presvedčenie a názory ako my.

Evanjelizačný: Aby pastieri Cirkvi, hlboko milujúci zverené stádo, mohli ho účinne doprevádzať na ceste spásy a posilňovali nádej.

Úmysel KBS: Aby sme si pri slávení sviatku Krista Kráľa uvedomili, že Kristus je Kráľom neba i zeme, Kráľom Cirkvi putujúcej, trpiacej i oslávenej.

Kalendárium pripomína

- 25. 10. – Ne: 30. nedeľa Cez rok**
28. 10. – St: Sv. Šimon (Horlivec) a Júda, apoštoli; sviatok
1. 11. – Ne: 31. nedeľa Cez rok – Všetkých svätých; slávnosť
2. 11. – Po: Spomienka na všetkých verných zosnulých (Dušičky)
3. 11. – Ut: Sv. Martin de Porres, rehoľník; ľubovoľná spomienka
4. 11. – St: Sv. Karol Borromeo, biskup; spomienka
5. 11. – Št: Sv. Imrich; ľubovoľná spomienka
Prvý štvrtok v mesiaci – Deň modlitieb za duchovné povolania
6. 11. – Pi: Sv. Leonard, pustovník; ľubovoľná spomienka
Prvý piatok v mesiaci
7. 11. – So: Sviatok všetkých svätých pavlínskeho rádu
Prvá sobota v mesiaci

Niektoré pamätné dni

25. októbra 1940 – po 20-ročnej odmlke začali opäť vychádzať Katolícke noviny (75 r.).
26. októbra 1980 – zomrel v Trnave Ján Postényi, kňaz, pápežský prelát, náboženský spisovateľ, redaktor a doživotný správca SSV.
27. októbra 1907 – pri posviacke kostola v Černovej pri Ružomberku maďarskí žandári zastrelili 15 ľudí.
27. októbra – výročný deň smrti rožňavského emerit. biskupa Mons. Eduarda Kojnoka (2011).
28. októbra 1965 – podpísané dekréty: *Perfectae caritatis* o obnove rehoľného života;
Christus Dominus o biskupoch;
Optatam totius o výchove kňazov;
deklarácie: *Gravissimus educationis* o kresťanskej výchove;
Nostra aetate o postoji Cirkvi k nekresťanským náboženstvám.
30. októbra 1780 – narodil sa Imrich Palugyay, nitriansky biskup, básnik, mecén.
30. októbra 1910 – umrel Henry Dunant, zakladateľ Červeného kríža.
30. októbra 1995 – umrel Mons. ThDr. Alexej Izakovič, kňaz, kultúrny pracovník, publicista, trpiteľ za vieru.
31. októbra 1755 – umrel Peter Mill SJ, profesor Trnavskej univerzity, náboženský spisovateľ, historik.
4. novembra 1920 – umrel Tichomír Milkin (vl. m. Ján Donoval), kňaz, básnik.
4. novembra 1980 – umrel Maroš Madačov (vl. m. Martin Števec), kňaz, náb. spisovateľ.
4. novembra 1975 – umrel Mons. Rudolf Formánek, pápežský prelát, veľkoprepošť Nitrianskej kapituly, organizátor cirkevného života.
5. novembra 1031 – umrel svätý Imrich.
5. novembra 1921 – umrel Pavol Országh-Hviezdoslav, básnik, klasik slovenskej literatúry.

Z farskej matriky

POZVANIE DO VEČNOSTI PRIJALA

Valéria Brekovská (70)

OHLÁŠKY

Jozef Kovalik, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a **Zuzana Walterová**, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
(*ohlasujú sa druhý- a tretíkrát*)

Marek Kovaľ, narodený vo Vranove nad Topľou, bývajúci v Nižnom Kručove
a **Šarlota Lališová**, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
(*ohlasujú sa prvý- a druhýkrát*)

DAL SI MI, BOŽE...

Dal si mi, Bože, nový deň, nepopísaný čistý list.
Než prvý riadok napíšem, chcem sa ti v úcte pokloniť.
Prosím ťa vrúcne, daj mi sil, by som ho dobrom naplnil.
Keď prídem večer za tebou k nohám ti zložiť prešlý deň, chvieť sa pred tvojou velebou –
– budem, či azda nebudem?
Kde nájdem smelosť, odvahu, keď položíš ho na váhu?
Dal si mi, Bože, nový deň,
prosím ťa vrúcne, daj mi sil, nech k tebe večer neprídem,
že som ho hriechne premárnil.
Nech tvoja milosť nesmierna nesie ma cestou toho dňa. Amen.

Od neznámeho autora dodala Oľga B.

HUMOR

Pýta sa holič zákazníka:

- Koho ste volili?
- Toho, čo aj vy!
- A ako to viete?
- Neviem, ale vy máte v ruke britvu!

Manžel číta noviny a hovorí manželke:

- Tu je reklama na nejaký krém, po ktorom žena omladne a opeknie.
- Poznám ...už pol roka ho používam!...
- Hneď som vedel, že to bude nejaký podvod!

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.
Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.